

udtrykkelig betinget, og jeg troer, at man der vil gaae den efter min Mening eneste fornuftige Vej, at tage Skatten mere som en Skat efter Formue og Leilighed end efter Næringsring. I den Henseende har det altsaa ikke Noget at betyde, om Næringsringen er fri eller bunden, men der er een Henseende, hvori det dog maaskee kan have nogen Betydning, det er med Hensyn til Bygnings-skatten. Jeg er imidlertid ikke ganske sikker paa, om jeg har Ret i saa Henseende; jeg er ikke saa vis inde i disse Forhold, og kjender heller ikke saa nøie den Coutume, som har gjort sig gjældende med Hensyn til Bygnings-skatten, at jeg kan vide, om det vil have nogen Betydning eller ikke, og det maa derfor maaskee være mig tilladt at rette et Spørgsmaal desangaaende til den ærede Minister. Vil det Sted paa Landet, hvori der f. Ex. boer en Lysestøber, blive underkastet Bygnings-afgift eller ikke? Det har maaskee en ikke ringe Betydning, om man besvarer dette Spørgsmaal paa den ene eller paa den anden Maade. Jeg tilstaaer, som sagt, at det ikke har været mig muligt at sætte mig nøie ind i disse Forhold, men jeg tillader mig dog at henlede Opmærksomheden derpaa. Og er der saa ikke et andet Punkt med Hensyn hertil, som ogsaa maa tages under Overveielse? I første Dieblid forundrede det mig at see, at Regjeringen vilde have, at naar En flyttede paa Landet, saa skulde han strax melde det for Politimesteren, selv om han flyttede til et Sted i samme By; det forekom mig egentlig at være temmelig overflødig, men ved senere Overveielse kunde jeg dog ikke Andet end indrømme Rigtigheden deraf, idet nemlig Forpligtelsen til at svare Bygnings-skat kan forandres i sin Betydning, i sit Omfang, eftersom den Bolig, den Bedkommende beboer, er større eller mindre. Men her komme vi nu til et ganske etendommeligt Forhold, nemlig at Bygnings-skatten er en reel Skat, men at det er Personerne, der paaføre en Bygning den Bestaenhed, at den bliver underkastet Bygnings-afgift. Saaledes kan Bygnings-afgiften vandre om t. Ex. med en Stovmager, og naar han flytter noget ofte, vil det medføre en heel Deel Uleilighed at faae Bygnings-afgiften bestemt, og saaledes ogsaa med andre Haandværkere. Jeg bifalder det aldeles,

hvis Bygnings-afgiften bliver gjort gjældende med Hensyn til de bundne Næringsveie paa Landet; vi skulle virkelig stræbe efter at sætte dem paa lige Fod i Kjøbstæderne og paa Landet, og jeg har derfor troet at maatte henlede Opmærksomheden paa flere Punkter med Hensyn til dette Spørgsmaal.

I en anden Henseende opstaaer der ogsaa nogen Tvivl hos mig ved at betragte dette Lovudkast; der er nemlig en sær Bestemmelse i § 13 og det forekommer mig, at hvis man ikke vidste, at den høitærede Indenrigsminister havde varm Kjærlighed til Kjøbstæderne, saa kunde man virkelig see det af denne Bestemmelse. Der staaer nemlig, at Oebhyret for Næringsbevæis paa Landet skal fastsættes saaledes, som det er i nærmeste Kjøbstad; mange Haandværkere komme jo ikke Kjøbstæderne for nær, men desuagtet skal denne Afgift i en væsentlig Grad afhænge af, om den nærmeste Kjøbstad er stor eller lille. En saadan bunden Næring, der ligger $1\frac{1}{2}$ Mil eller saa fra en Kjøbstad, bliver sandelig ikke større, om Kjøbstaden har 5000 Indvaanere, end den vilde være, naar Kjøbstaden kun havde 500 Indvaanere, men Bestemmelsen er netop taget, det maa jeg fremhæve, for at stille Haandværkerne i Kjøbstadens Environ, Omkreds, paa lige Fod med Haandværkerne i selve Byen, for at den ene ikke skal have Noget at klage over den anden. Derimod savner jeg en Bestemmelse om, at det, som er bunden Næring i en Kjøbstad, ogsaa skal være bunden Næring i Kjøbstadsdistrictet og at hvad der er fri Næring i Kjøbstæderne ogsaa skulde være fri Næring i Kjøbstædernes nærmeste Districter. Vi finde tværtimod her, at Behandlingen af disse Sager foretages paa en forskjellig Maade. Naar en Sag nemlig angaaer Kjøbstaden, saa tager Communalbestyrelsen sin Beslutning og angaaer den derimod Landet, saa tager Amtsraadet sin Beslutning. Hele dette sidste Stykke af den første Paragraph forekommer mig ikke heldigt affattet. Jeg veed egentlig ikke, om man kan sige, at det Udtryk er klart, naar der staaer, at Amtsraadets Beslutning skulde forelægges Indenrigsministeriet; det vil vistnok her sige, at Indenrigsministeriet tager den endelige Bestemmelse, idet det enten billiger eller forta-